9.2. Induktīvā pāreja $k \rightarrow k + a$

- **23.** Parādiet, ka 8, 9 un 10 kapeiku summu var nomaksāt ar 3 un 5 kapeiku monētām. Ja prasītajā veidā var nomaksāt k kapeikas, tad, pievienojot vienu trīskapeiku monētu, var nomaksāt arī k+3 kapeikas. Apgalvojums pierādīts.
- **24.** Jebkuru skaitli n, kas lielāks par 11, var izteikt formā n=2a+3b, $a,b \ge 2$. Pierādīsim to ar indukciju.

Ja n = 12, tad $n = 2 \cdot 3 + 3 \cdot 2$; ja n = 13, tad $n = 2 \cdot 2 + 3 \cdot 3$.

Pieņemsim, ka k = 2a + 3b. Tādā gadījumā k + 2 = 2(a+1) + 3b.

Apgalvojums pierādīts, jo 2a un 3b ir salikti skaitli.

25. Sākumā ar indukciju pierādīsim, ka to var izdarīt vismaz vienā veidā.

Bāze:
$$k \in \{1,2,3,4\}$$
. $1 = 1^2$, $2 = -1^2 - 2^2 - 3^2 + 4^2$, $3 = -1^2 + 2^2$, $4 = -1^2 - 2^2 + 3^2$.

Induktīvā pāreja $(l \rightarrow l + 4)$. Ja $l = \pm 1^2 \pm \cdots \pm m^2$, tad

$$l+4=\pm 1^2\pm \cdots \pm m^2+(m+1)^2-(m+2)^2-(m+3)^2+(m+4)^2$$
.

Tālāk ievērosim, ka no jebkuras izteiksmes var iegūt bezgalīgu izteiksmju skaitu, pievienojot jau uzrakstītajai summai, summu, kas ir vienāda ar 0. Tiešām,

$$(m+1)^2 - (m+2)^2 - (m+3)^2 + (m+4)^2 - (m+5)^2 + (m+6)^2 + (m+7)^2 - (m+8)^2 = 0.$$

26. Vispirms pierādīsim, ka, ja vienādojumam ir atrisinājums ar s=r, tad tāds eksistē arī ar s=r+3. Tiešām, ja $(x_1,x_2,...,x_r)$ ir atrisinājums, kad s=r, tad

$$(x_1,...,x_{r-1},2x_r,2x_r,2x_r,2x_r)$$

ir vienādojuma atrisinājums, kad s=r+3. Katrai no skaitļu grupām 3m, 3m+1, 3m+2 norādīsim mazāko (bāzes) atrisinājumu:

- a) 3m; s = 6, (2, 2, 2, 3, 3, 6);
- b) 3m+1; s=1,(1);
- c) 3m + 2; s = 8, (2, 2, 2, 3, 3, 7, 14, 21).

Tātad visiem skaitļiem s izņemot 2, 3 un 5 atrisinājumi eksistē. Vēl ir jāpierāda, ka norādītajām s vērtībām nav atrisinājumu.

27. Bāze: ja s = 3, tad atrisinājums ir (12, 15, 20, 10);

ja s = 4, tad atrisinājums ir

$$(5 \cdot 7 \cdot 13, 5 \cdot 12 \cdot 13, 7 \cdot 12 \cdot 13, 5 \cdot 7 \cdot 12 \cdot 13, 5 \cdot 7 \cdot 12)$$

kurš iegūts no vienādības

$$1^3 + 5^3 + 7^3 + 12^3 = 13^3$$
.

Induktīvā pāreja $(r \to r+2)$: Ja $(t_1,t_2,\ldots,t_r,t_{r+1})$ ir vienādojuma atrisinājums, kad s=r, tad

$$(10t_1, 10t_2, \dots, 10t_{r-1}, 12t_r, 15t_r, 20t_r, 10t_{r+1})$$

ir vienādojuma atrisinājums, kad s = r + 2. Tas iegūts, izmantojot vienādību

$$\frac{1}{12^3} + \frac{1}{15^3} + \frac{1}{20^3} = \frac{1}{10^3}.$$

No jebkura atrisinājuma var iegūt bezgalīgi daudz atrisinājumu, pareizinot visus mainīgos ar jebkuru naturālu skaitli.

- **28.** Pierādījums balstās uz to, ka vienādojumam eksistē atrisinājums (2, 2, ..., 2), ja $s = 2^m$ (bāze), un atrisinājuma mainīgo skaitu var palielināt par patvaļīgu skaitli $a^m 1$, ja a ir kāds no atrisinājuma mainīgajiem.
- **29.** Pierādīsim, ka apgalvojums ir spēkā 6k + 9 lodēm, kuru svari ir pirmie 6k + 9 naturālie skaitļi.

Bāze: n = 9. Pirmās 9 lodes sadalām šādi: 1 + 5 + 9 = 3 + 4 + 8 = 2 + 6 + 7.

Nākamās sešas lodes pievienojam šādi:

$$(k+1)+(k+6)=(k+2)+(k+5)=(k+3)+(k+4).$$

30. Kopējā ložu masa ir vienāda ar $\frac{1}{2}n(n+1)$, un tāpēc, ja sadalīšana ir iespējama, tad $n \cdot (n+1)$ dalās ar 3. Tas nozīmē, ka n = 3m vai n = 3m + 2.

Bāze: pārbaudām, ka sadalījums ir iespējams, ja $n \in \{5,6,8,9\}$.

Induktīvā pāreja: $(n \rightarrow n + 6)$. Nākamās sešas lodes pievienojam šādi:

$$(k+1)+(k+6)=(k+2)+(k+5)=(k+3)+(k+4).$$

Vēl jāatzīmē, ka 2 un 3 lodes atbilstoši uzdevuma prasībām sadalīt trīs grupās nevar.

31

At bilde: n = 3m, $m \ge 2$ un n = 3m + 2, $m \ge 1$.

31. Apgalvojumu pierāda ar indukciju patvaļīgam (4k+1)-ciparu skaitlim.

32. Skaitlis, kura ciparu summa ir 1 ir vienāds ar 10^n un nedalās ar 7. Ar matemātisko indukciju pierādīsim, ka eksistē skaitlis ar ciparu summu n > 1, kurš dalās ar 7.

Indukcijas bāze: n = 2, n = 3.

Skaitļi 1001 un 21 ar ciparu summu 2 un 3 dalās ar 7. Pierādīsim, ka, ja eksistē skaitlis A ar ciparu summu k, kurš dalās ar 7, tad eksistē arī skaitlis ar ciparu summu k+2, kurš dalās ar 7.

Līdz ar to būs pierādīts, ka eksistē skaitlis, kura ciparu summa ir n > 1 un kurš dalās ar 7.

Lai konstruētu šādu skaitli, aplūkosim skaitli $\overline{1001A}$; šī skaitļa ciparu summa ir k+2 un tas dalās ar 7.

33. No dotā seko, ka
$$f(n) = f(f(f(n+2)+2)) = f(n+2)+2$$
. Tātad $f(n+2) = f(n)-2$.

Acīmredzami f(1) = f(f(0)) = 0.

Ar indukciju pierādīsim, ka f(n)=1-n visiem nenegatīviem skaitļiem n.

Bāze: ja n = 0 vai n = 1 apgalvojums izpildās.

Induktīvā pāreja: Pieņemsim, ka apgalvojums izpildās, ja n=k un pārbaudīsim, ka tas izpildās, ja n=k+2.

Dots, ka f(k)=1-k; jāpārbauda, ka f(k+2)=1-(k+2). Pārbaude:

$$f(k+2) = f(k)-2 = (1-k)-2 = 1-(k+2).$$

Līdzīgi pierāda, ka f(n)=1-n arī negatīviem skaitļiem.

Pārbaude parāda, ka funkcija f(n)=1-n apmierina visus uzdevuma nosacījumus.

9.3. Induktīvā pāreja $< k \rightarrow k$

34. Ja m = 1, tad apgalvojums ir patiess.

Pieņemsim, ka apgalvojums ir patiess jebkuram m < k, un pierādīsim to, ja m = k. Pieņemsim, ka a_n ir Fibonači virknes lielākais loceklis, kuram $a_n \le k$. Tad $k - a_n \le a_{n+1} - a_n = a_{n-1}$. Skaitli $k - a_n$ var izteikt kā dažādu virknes (a_i) locekļu summu, neizmantojot a_n , jo $k - a_n < a_n$. Pievienojot šai summai skaitli a_n , mēs prasītajā veidā izteiksim skaitli k. Apgalvojums pierādīts.

35. Skaidrs, ka skaitļi 0 un 1 ir uzrakstāmi prasītajā veidā. Tālāk pierādīsim apgalvojumu tikai pozitīviem skaitļiem, jo, izmainot visas zīmes uz pretējām, var iegūt atbilstošo pierakstu arī negatīviem skaitļiem. Pieņemsim, ka *k* ir jebkurš naturāls

skaitlis, un mazāki pozitīvie skaitļi ir šādā veidā uzrakstāmi. Aplūkosim divus gadījumus:

- a) k=2l; tad no skaitļa l pieraksta $\sum a_i 2^i$ iegūsim prasīto skaitļa k pierakstu $k=\sum a_i 2^{i+1}$.
- b) $k=4l\pm 1$; tad no skaitļa l pieraksta $\sum a_i 2^i$ iegūsim prasīto skaitļa k pierakstu $k=\pm 1+\sum a_i 2^{i+2}$.

Apgalvojums pierādīts.

36. Apgalvojumu pierādīsim ar indukciju pēc m, uzskatot, ka n ir patvaļīgs naturāls skaitlis.

Ja m = 1, tad apgalvojums ir patiess.

Pieņemsim, ka tas ir patiess visiem m < k, un aplūkosim daļu $\frac{k}{n}$. Izdalīsim n ar k ar

atlikumu: n = qk + r, 0 < r < k. Tātad

$$\frac{k}{n} = \frac{1}{q+1} + \frac{(q+1)k - n}{n(q+1)} = \frac{1}{q+1} + \frac{k-r}{n(q+1)}.$$

Tā kā k - r < k, tad pēc induktīvā pieņēmuma

$$\frac{k-r}{n(q+1)} = \frac{1}{t_1} + \dots + \frac{1}{t_s},$$

un visi t_i ir dažādi. Tā kā $\frac{k-r}{n(q+1)} < \frac{1}{q+1}$, tad $t_i > q+1$, un daļu $\frac{k}{n}$ var izteikt prasītajā veidā šādi:

$$\frac{k}{n} = \frac{1}{q+1} + \frac{1}{t_1} + \dots + \frac{1}{t_s}$$
.

Apgalvojums pierādīts.

- 37. Pierādījums līdzīgs iepriekšējā uzdevuma pierādījumam.
- **38.** Pierādīsim ar matemātisko indukciju līdzīgu apgalvojumu, kur 1990 aizstāts ar k. Ja k=1, visi A skaitļi ir pirmskaitļi; tātad var ņemt B=A un p=1.

Pieņemsim, ka apgalvojums pareizs visiem k < n, un pierādīsim, ka tas izpildās ja k = n.

Aplūkosim divus gadījumus:

1) Eksistē tāds naturāls skaitlis a, ka a > 1 un a ir bezgalīgi daudzu kopas A elementu dalītājs; Apzīmēsim šo elementu veidoto A apakškopu ar A_1 . Izveidojam kopu

$$\overline{A} = \left\{ \frac{x}{a} \mid x \in A_1 \right\}.$$

Tad \overline{A} ir bezgalīga, un katrs \overline{A} elements ir ne vairāk kā n-1 pirmskaitļu reizinājums (jo a satur vismaz vienu pirmskaitli kā reizinātāju). No \overline{A} izvēlāmies, apakškopu \overline{B} un skaitli \overline{p} , kam izpildās uzdevuma nosacījumi; tad kopa $B = \left\{ x \cdot a \mid x \in \overline{B} \right\}$ un $p = \overline{p} \cdot a$ der par meklējamiem.

2) Katram naturālam a eksistē tikai galīgs daudzums tādu A elementu, kas dalās ar a. Ņemam patvaļīgu $a_1 \in A$. Ir tikai galīgs skaits A elementu, kas dalās ar kādu no a_1 pirmreizinātājiem. Atrodam tādu a_2 , kas ne ar vienu no tiem nedalās. Pēc tam atrodam tādu a_3 , kas nedalās ne ar vienu no a_1 un a_2 pirmreizinātājiem, utt. Iegūstam bezgalīgu kopas A elementu virkni a_1, a_2, a_3, \ldots Šīs virknes elementi veido kopu B, kurā jebkuru divu elementu lielākais kopīgais dalītājs ir 1. Apgalvojums pierādīts.